

„Gyökereket és szárnyakat”

A WEINER LEÓ ZENEISKOLA

ÉS ZENEMŰVÉSZETI SZAKKÖZÉPISKOLA szerző: Ur Máté

A zenei alap- és középfokú oktatási intézmények közül eddig egyedülként érdemelte ki 2011-ben a Prima Primissima-díjat a Weiner Leó Zeneiskola és Zeneművészeti Szakközépiskola. Mészáros Lászlóné igazgatóval a zenei nevelésről, a gyermekközpontúságról és a kamarazene közösségépítő hatásáról is beszélgettünk.

Hogyan épül fel az iskola intézményrendszere, és mennyiben mondható ez sajátosnak?

Összetett intézményként működünk 1990. szeptember 1-jétől, hiszen az 1910-ben kerületünkben induló zeneiskolai képzésre épülve kezdtük meg a szakközépiskolai oktatást. Ez a struktúra jól mutatja intézményrendszerünk fejlődését is, hiszen ha nincsenek meg a feltételei egy évtizedekig magas színvonalon működő zeneiskolai oktatásnak, nem lett volna alap, amire felépíthető egy középfokú művészeti képzés.

Hogyan lehet a széles körű feladatokat lefordítani a mindennapok nyelvére?

Mindenki munkája a maga helyén a legfontosabb. Nekünk éppúgy kell az amatőr képzésben a zene szeretetére, annak magas szintű művelésére tanítani zeneiskolásainkat, mint az érettségire és a zenei pályára felkészíteni a pályát választó fiatalokat. Egyetlen vezérgondolatunk van, hogy a legfontosabb a gyermek érdeke, hogy olyan intézménybe járjon, ahol a tudásának megfelelő képzést kap és mindemellett élményt is, ami által örömmel jár akár a zeneiskolába, akár a konziba.

Hogyan lehet méltó módon megfelelni a névadó, Weiner Leó szellemiségének?

A kamarazene az egyik legfontosabb területe a zeneoktatásunknak, amely nemcsak szakmai oldalról, de a szociális nevelés kapcsán is jótékony hatással bír. Minden évben megrendezük kamaraversenyünket és hangszeres versenyünket zeneiskolai és szakgimnáziumi szinten is. Ezek a megmérettetések szakgimnáziumi tanulóink számára kötelezőek, az 1400-as létszámú zeneiskolás növendék közül pedig a főtárgyak tanárai

Az intézmény zeneiskolai és szakközépiskolás diákjai rendszeresen adnak közös koncertet a Budapesti Vonósokkal, de a Prágai Szimfonikusok is állandó partnerként tekintenek az iskola növendékeire.

A zeneművészeti intézménynek 1400 zeneiskolai növendéke és mintegy 120 konzervatóriumi hallgatója van.

által kiválasztott legjobbabb versenyeznek – létszámuk 350-450 fő között mozog –, ez nálunk egy olyan hagyomány, amely motiválja a gyermekeket is és a pedagógusokat is.

Tapasztalata szerint mennyire vonzó a zenei képzés a mai fiatalok körében?

Összesen húsz épületben tanítunk, a központunkon kívül, a kerület 19 iskolájában sikeresen működik a kihelyezett zeneoktatás, amelynek eredményeképpen az idén is 300 olyan növendéket kellett helyhiány miatt

elutasítanunk a zeneiskolai képességvizsgáló meghallgatás után, akik megfeleltek a felvételi eljárásban. Büszke vagyok ugyanakkor arra, hogy számos olyan diákunk van, aki kihasználja a zeneiskola tizenkét évét, sokszor úgy, hogy mellette erős, általános gimnáziumba vagy már egyetemre is jár.

Egyedülínek mondható a Weiner abból a szempontból is, hogy a tanárokban tanár-diák generációk követik egymást. Régi növendékeink közül számosan tanárként dolgoznak már az „alma materben”,

de az is többször előfordul, hogy gyermekeiket, esetleg diákjaikat hozzák vissza iskolánk falai közé. Ez az elkötelezettség, a Weiner szeretete a folytonosság szempontjából is elengedhetetlen, az idősebb és tapasztaltabb művésztanárok így tudják átadni tudásukat a fiatal generáció részére. Biztos vagyok abban, hogy tradíciónak és szabadságnak együtt kell járnia, hiszen az első a stabil alapot jelenti, a másik pedig azt az állandó innováló erőt, ami teljes mértékben ki tudja bontani a kreativitást.

A rovat támogatója az **nka**